

dække, at det, man har i England, svarer til det, som her foreslaas indført. Det vil jeg altsaa tillade mig indtil videre at benægte. Ikke mindst som Følge af denne efter min Mening urigtige Begrundelse synes jeg, det er en daarlig Spøg.

Af de her af mig fremsatte Udtalelser vil forstaaes, at vi fra vor Side finder, at der er et og andet i Lovforslaget, som er godt, der er ikke saa helt lidt, som er mindre godt, og der er en Del, som er helt daarligt; og om det alt sammen kan det altsaa siges, at i Øjeblikket gør det ikke saa meget, thi ingen i dette Ting drømmer jo et Øjeblik om, at der skal komme noget som helst ud af det i Aar.

Henningsen: De 3 foregaaende Ordførere har alle været enige om, at den højtærede Finansminister i Henhold til Revisionsbestemmelsen har Pligt til at fremsætte Forslag om Ændringer i eller Forlængelse af §§ 1 og 8, men derimod har der været delte Meninger om, hvorvidt det er rigtigt, at Finansministeren har benyttet Lejligheden til at undersøge, om der var Grund til ved Revisionen af disse Paragraffer at medtage Forslag om andre Ændringer. Jeg for mit Vedkommende finder det i høj Grad rigtigt, at den højtærede Finansminister har benyttet Lejligheden til at undersøge, om der var Grund til at gennemføre Ændringer paa andre Omraader, og ogsaa har foreslaaet saadanne Ændringer, som kunde tilsigte en mere retfærdig Fordeling af Skatten mellem de enkelte Skatteydere, og en mere ensartet Fordeling af Skattebyrden i Landets forskellige Egne.

Forholdet er nemlig det, at jo større Skattebyrden i et Samfund bliver, jo større er Nødvendigheden for, at Grundlaget for Paaligningen er rigtigt, og at Paaligningen foretages efter de samme Regler overalt i Landet. Da vi fik Skattelovene i 1903, var Skatten nærmest kun et teoretisk Problem. Ganske vist var der ogsaa den Gang nogle, der mente, at Skattelovene virkede for haardt; men sammenlignet med de Skatter, vi nu betaler, tror jeg nok, man kan sige, at Skatten den Gang nærmest kun var et teoretisk Problem. Hvis vi nu vil sammenlægge de Skatter, som den enkelte Skatteyder betaler til Stat, til Amt og til Kommune, vilde vi komme op paa et saa stort Beløb, at det nok kan siges i allerhøjeste Grad at gribe ind i den enkelte Samfundsborgers Økonomi. Vi er derfor nu naaet til det Tidspunkt — og det er vi for Resten for længe siden —, da enhver Skatteyder har Ret til at kræve af Lov-

givningsmagten, at Reglerne for Skatternes Paaligning er rigtige, og at de anvendes ensartet overalt i Danmark. Det sidste Krav kan nu ikke stilles til Lovgivningsmagten, men maa stilles til de skattelignende Myndigheder.

Hvis vi nu gaar til en Undersøgelse af de 68 Ændringer, som den højtærede Finansminister har foreslaaet til Loven om Indkomst- og Formueskat til Staten, vil vi se, at de saa godt som alle enten direkte eller indirekte tager Sigte paa at løse de to nævnte Opgaver saa godt som muligt. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard beskæftigede sig med en hel Masse Enkeltheder. Jeg skal ikke komme ind paa alle disse Enkeltheder, da det forekommer mig, at der i Bemærkningerne til Lovforslaget er givet en ret udførlig Begrundelse for de foreslaaede Bestemmelser, og jeg skal derfor i det væsentlige kun holde mig til de vigtigste af disse og de Ændringer, der i særlig Grad har dannet Grundlag for de ærede foregaaende Taleres Kritik.

De foreslaaede Ændringer grupperer sig særlig om tre Forhold: Skalaen, hvorefter Skatten beregnes, de Fradrag, der maa ske i Indkomsten, før Skatten bliver paalignet, og Ligningsmyndighedernes Organisation. Derudover er der nogle enkelte Ændringer, som særlig tager Sigte paa at gøre Arbejdet ved Skatteligningen noget lettere, end det er i Øjeblikket.

Jeg vil først omtale Skatteskalaerne. Der foreslaas her en Indkomstskat, som er noget lavere for de mindste Indtægter og lidt højere for de større Indtægter. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard var inde paa, at Progressionen i Indkomstskalaen allerede er stærkt stigende, og at der ingen Grund var til at gaa til en stærkere Progression, og jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han særlig mente, det var urigtigt, at der var foreslaaet en Lettelse for de mindste Indtægter. Nu er den Lettelse, der her foreslaas for de mindste Indtægter, kun meget lille — den drejer sig for en Indtægt paa 3 000 Kr. kun om 3 Kr. —, og derefter kommer der en jævn Stigning, indtil vi naar en Indtægt paa 40 000 Kr., som foreslaas beskattet med 162 Kr. mere end efter den nugældende Lov. Dette er i Bemærkningerne til Lovforslaget begrundet med, at man vil bort fra Brøkerne i Skalaen. Det er jo ogsaa den Begrundelse, der maa gives for disse Ændringer, for finansiel Betydning af nogen Rækkevidde har de ikke overfor nogen. Naar der er en lille Stigning i Skatten for de største Indkomster, som altsaa naar sin største